

PROVINCIAAL BLAD VAN LIMBURG 2013/9

Officiële naam regeling:	Beleidskader bodem 2010, actualisatie februari 2013
Citeertitel:	Beleidskader bodem 2010, actualisatie februari 2013
Naam ingetrokken regeling:	n.v.t.
Besloten door:	Gedeputeerde Staten
Onderwerp:	Actualisatie februari 2013 van het Beleidskader bodem
Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd:	Wet bodembescherming, Wet ruimtelijke ordening, Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, Besluit bodemkwaliteit
Datum inwerkingtreding:	dag na publicatie in het Provinciaal Blad
Looptijd regeling:	van dag na publicatie in Provinciaal Blad tot - (geen einddatum)
Verantwoordelijke afdeling:	Milieu en Duurzame Ontwikkeling

Gedeputeerde staten van Limburg

Maken ter voldoening aan het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht bekend dat zij in hun vergadering van 5 februari 2013:

hebben vastgesteld het 'Beleidskader bodem 2010, actualisatie februari 2013'.

De actualisatie van februari 2013 van het Beleidskader bodem 2010 is als bijlage bijgevoegd.

Dit besluit treedt in werking op de dag na bekendmaking in het Provinciaal Blad.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
drs. Th.J.F.M. Bovens, voorzitter

mr. A.C.J.M. de Kroon, secretaris

Uitgegeven, 14 februari 2013
De secretaris,

mr. A.C.J.M. de Kroon

4.4.1. ZORGPLICHT

Op nieuwe gevallen van bodemverontreiniging is de zorgplicht van toepassing (artikel 13 Wbb). Indien er sprake is van een geval van bodemverontreiniging, ontstaan op of na 1 januari 1987 waarvoor een veroorzaker is aan te spreken gaat artikel 27 Wbb (en daarmee de zorgplicht van artikel 13 Wbb) vóór artikel 28 Wbb. In artikel 28, lid 8 Wbb is immers vastgelegd dat dit artikel niet van toepassing is in gevallen als bedoeld in artikel 27 Wbb.

4.6. OVERGANGSRECHT INZAKE DE OUDE BESCHIKKINGEN ERNST EN URGENTIE

Door de wijziging van de systematiek van 'urgent' (tot 1 januari 2006) naar 'noodzaak om spoedig te saneren' (vanaf 1 januari 2006) is door de wetgever overgangsrecht vastgesteld. Op grond van het overgangsrecht blijven alle oude beschikkingen ernst en urgentie van kracht en worden gelijkgesteld met beschikkingen waarin is vastgesteld dat spoedige sanering noodzakelijk is. Alleen beschikkingen waarin een termijn is vastgesteld met betrekking tot de aanvang van de sanering en waarbij deze termijn niet eindigt voor 1 januari 2010 kunnen op verzoek worden herbeschikt.

Deze beschikking moet uiterlijk één jaar voor het verstrijken van de (wettelijke) vastgestelde aanvangstermijn worden aangevraagd. Naar aanleiding van zo'n verzoek zullen wij opnieuw beoordelen of er al dan niet sprake is van noodzaak om spoedig te saneren. In andere gevallen is herbeschikking alleen mogelijk wanneer sprake is van een wijziging van omstandigheden als bedoeld in artikel 37, zevende lid, Wbb.

Uit de jurisprudentie¹⁶ van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State blijkt dat bijvoorbeeld nieuwe gegevens of nieuwe onderzoeken kunnen worden gezien als een wijziging van omstandigheden als bedoeld in artikel 37, lid 7 Wbb. Ook de zogenaamde pro forma beschikkingen (beschikkingen die alleen zijn gebaseerd op een door de saneerder voorgenomen saneringsdatum) komen in aanmerking voor herbeschikking.

4.7. Beoordelen ontvankelijkheid en soort procedure

4.7.1. Gevallen van ernstige bodemverontreiniging

Een nader onderzoek of een melding als bedoeld in artikel 28, eerste lid van de Wbb, vormt voor ons de basis om vast te stellen of er sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging en of spoedige sanering noodzakelijk is. Indien er sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging beoordelen wij tevens, indien bijgevoegd, het saneringsplan.

Er kan ook een melding ingevolge het BUS worden gedaan. Dit wordt verder beschreven in paragraaf 4.8. Navolgend wordt de procedurele afhandeling van nadere onderzoeken en meldingen als bedoeld in artikel 28 van de Wbb beschreven.

De beschikking met betrekking tot de vaststelling van ernst en spoed en/of saneringsplan bereiden wij in beginsel voor via de standaardprocedure als bedoeld in Titel 4.1 van de Awb. Met deze procedure kan het snelst worden gereageerd op de praktijk.

Van de ontvangst van een aanvraag wordt kennisgeving gedaan op de website van de provincie Limburg. Naar aanleiding van de kennisgeving kunnen degenen die menen een belang te hebben en nog niet door ons zijn benaderd, informatie over de aanvraag inwinnen. Met relevante op- of aanmerkingen wordt dan rekening gehouden, voor zover er nog geen besluit is genomen. Wij streven er naar om slechts bij hoge uitzondering (bijzondere situaties, complexe gevallen) gebruik te maken van de ons wettelijk gegeven bevoegdheid om de termijn voor het nemen van een beslissing over het saneringsplan met vijftien weken te verlengen. Van de aanvragers verwachten wij daarentegen dat een volledige aanvraag wordt ingediend. Het indienen van een onvolledige aanvraag betekent zonder meer tijdverlies. Op de provinciale website (www.limburg.nl) treft u hulpmiddelen aan (onder andere checklists) die gebruikt kunnen worden bij het voorbereiden van de aanvraag.

Ondanks het voorgaande kan het toch noodzakelijk zijn de beschikking voor te bereiden met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure als bedoeld in Afdeling 3.4 van de Awb.

De volgende factoren zijn in ieder geval van invloed op de keuze:

- ⊕ het betreft een geval, waarbij naar verwachting een groot aantal belanghebbenden betrokken zal zijn die overmatige schade of andere overlast door de sanering kunnen ondervinden;
- ⊕ het betreft een eigendomsoverschrijdend geval (de verontreinigingscontouren zijn gelegen op meerdere kadastrale percelen die toebehoren aan verschillende eigenaren);
- ⊕ er bestaat een actueel blootstellingsrisico op vrij toegankelijke terreinen;
- ⊕ er bestaat tijdens de sanering een beperking van openbare voorzieningen. Beoordeling van een casus aan de hand van onder meer de hier genoemde afwegingen kan tot de conclusie leiden dat Afdeling 3.4 Awb juist wel of juist niet wordt gevolgd.

De motiveringsplicht ligt daarbij uiteindelijk altijd bij ons als bevoegd gezag. Het voeren van de openbare voorbereidingsprocedure is in ieder geval aan te bevelen voor gevallen van bodemverontreiniging waarvan de ontdekking tot maatschappelijke onrust heeft geleid. Ook is deze procedure te prefereren indien de kring van belanghebbenden niet inzichtelijk is.

De provincie Limburg zal voor de door haar uit te voeren budgetsaneringen een andere dan bovenvermelde gedragslijn volgen. Voor saneringen die uitgaan van het bevoegde gezag wordt de uniforme openbare voorbereidingsprocedure als bedoeld in Afdeling 3.4 van de Awb als standaardprocedure gevolgd. Enkel in bijzondere gevallen kan daarvan afgeweken worden. Wij zullen dit per individueel geval motiveren. Als wij de procedure als bedoeld in afdeling 3.4 van de Awb toepassen, stellen wij met toepassing van artikel 3:15, tweede lid, van de Awb een ieder in de gelegenheid zijn zienswijze over het ontwerpbesluit naar voren te brengen.

4.7.2. Gevallen van niet-ernstige bodemverontreiniging

Op grond van artikel 28 Wbb dient er melding bij GS plaats te vinden van sanering van werkzaamheden in gevallen van niet-ernstige bodemverontreiniging, voor zover meer dan 50 m³ grond en/of 1000 m³ grondwater wordt verplaatst. Uitzonderingen op deze meldingsplicht zijn tijdelijke verplaatsing van grond (artikel 28, lid 5 onder 2 Wbb) en de zogeheten 'samenloopgevallen' (artikel 28, lid 6 Wbb, nader uitgewerkt in het Besluit overige niet-meldingsplichtige gevallen bodemsanering). Deze laatste zijn gevallen waar al in een ander kader door een bevoegd gezag toetsing plaatsvindt (het bekendste voorbeeld is de omgevingsvergunning voor bouwactiviteiten of voor een inrichting).

Beoordeling en afhandeling van de melding

Een melding op grond van artikel 28, lid 5 Wbb hoeft niet vergezeld te gaan van een saneringsplan en er wordt dan ook door ons geen saneringsplan beoordeeld.

Een saneringsplan is immers uitsluitend vereist indien het gaat om een geval van ernstige bodemverontreiniging, indien het voornemen bestaat de bodem te saneren.

Wel dienen onderzoeksgegevens over de bodemkwaliteit te worden overgelegd en dient inzicht te worden gegeven in de bestemming van de verontreinigde grond.

Bij een melding op grond van artikel 28 zullen wij nagaan of:

1. al dan niet sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging;
2. afvoer van grond naar een erkende verwerker plaatsvindt.

Ad 1

Bij een melding op grond van artikel 28, lid 5 Wbb moeten onderzoeksgegevens worden overgelegd, zodat wij in staat zijn om de ernst, of de afwezigheid daarvan, vast te stellen.

Alleen wanneer er een aanvraag wordt gedaan om een besluit te nemen door degene die een nader onderzoek overlegt zijn wij verplicht een besluit te nemen. Meldingen, waarbij niet om een besluit wordt verzocht, zullen wij afdoen per brief waarin wij onze bevindingen zullen aangeven.

Ad 2

Volgens artikel 28 Wbb moeten bij de melding tevens gegevens meegestuurd worden over de bestemming van vrijkomend(e) grond(-water).

Vanuit onze rol als bevoegd gezag toetsen wij immers op de afvoer van afvalstoffen (met name de artikelen 10.1 en 10.37 Wm). Deze dienen namelijk naar een vergunninghouder te worden afgevoerd. Het toezicht op de toepassing van afvalstoffen ligt meestal bij andere instanties, bijvoorbeeld de gemeente of waterkwaliteitsbeheerder in het kader van het Bbk. Wij zullen de gegevens in die gevallen dan ook doorsturen naar het betreffende bevoegde gezag.

4.8. Besluit en Regeling uniforme saneringen

Op 14 februari 2006 zijn het BUS en de RUS in werking getreden. Het BUS is een landelijke regeling voor eenvoudige, gelijksoortige saneringen die in korte tijd afgerond kunnen worden. In de RUS worden voor uniforme saneringen regels gesteld voor reikwijdte, soorten saneringsaanpak, terugsaneerwaarde, onderzoek en milieukundige begeleiding.

Doel is om procedures te vereenvoudigen, termijnen te bekorten en administratieve lasten te verminderen.

Een melding via een standaard meldingsformulier volstaat. Vijf weken na de melding kan worden gestart met saneren. Als gedragslijn geldt dat het bevoegde gezag binnen twee weken na ontvangst van de melding uniforme sanering een brief met ontvangstbevestiging verstuurt. De beschikking 'ernst en spoed', het saneringsplan en de beschikking op het saneringsplan zijn in deze procedure niet aan de orde. Na de uitvoering van de sanering doet de saneerder daarvan binnen acht weken schriftelijk verslag aan het bevoegde gezag. De beslissing op het evaluatieverslag leggen wij vast in een besluit via de procedure als bedoeld in Titel 4.1 van de Awb. De beslissing met betrekking tot instemming wordt genomen binnen 8 weken na indiening van het verslag. Artikel 39b Wbb regelt de mogelijkheid om gevallen aan te wijzen waarin het evaluatieverslag van een BUS-sanering niet de instemming van het bevoegd gezag Wbb behoeft. Een dergelijk geval is de categorie tijdelijk uitplaatsen.

Voor de regels van het BUS wordt verder verwezen naar de landelijke site van Bodem+ (www.rwsleefomgeving.nl/organisatie/bodemplus).

In artikel 1.5, lid 1 RUS wordt voorgeschreven welke onderzoeken bijgesloten dienen te worden bij een BUS-melding voor de verschillende categorieën. In artikel 1.5 lid 2 RUS wordt vermeld dat bepaalde onderzoeken (verkenkend bodemonderzoek NEN 5740 (artikel 1.5, lid 1, onder b RUS) en/of asbestonderzoek NEN 5707 (artikel 1.5, lid 1, onder c RUS) achterwege kunnen blijven indien eerder in een ander kader onderzoek is uitgevoerd dat representatief is voor de heersende situatie en waarvan de resultaten nog voldoende actueel zijn. In dat geval kan het representatieve onderzoek bij de melding worden bijgesloten.

Omdat in de RUS het begrip 'representatief onderzoek' niet is gedefinieerd, is het aan het bevoegd gezag Wbb om zelf invulling te geven aan wat wordt verstaan onder 'representatief onderzoek'.

Wij definiëren het begrip 'representatief onderzoek' als volgt:

"het totaal aan op de saneringslocatie uitgevoerde onderzoeken (indicatief, oriënterend, aanvullend, etc.), waarvan de geldigheidsduur niet is overschreden, die minimaal dezelfde onderzoeksinspanning (aantal boringen/gaten/sleuven/peilbuizen, diepe boringen, aantal analyses, etc.) kennen als de NEN 5740 en/of NEN 5707. Voor de onderzoeksstrategie wordt aangesloten bij hetgeen in de RUS wordt voorgeschreven op grond van de gestelde hypothese uit het vooronderzoek NEN 5725 (artikel 1.5 lid 1, onder a RUS).

Voor de geldigheidsduur van deze 'representatieve' onderzoeken wordt verwezen naar paragraaf 6.2. 'geldigheidsduur bodemonderzoeken'.

De melder dient te onderbouwen dat sprake is van een representatief onderzoek.

4.20. Nazorg

4.20.1. Algemeen

Reeds in de saneringsplanfase moet rekening worden gehouden met het aspect nazorg. Immers, de sanering dient, conform artikel 38 lid 1 Wbb, zodanig te worden uitgevoerd dat gebruiksbepalingen en de noodzaak tot het nemen van maatregelen zoveel mogelijk worden beperkt. Wanneer na sanering verontreinigingen achterblijven is altijd een vorm van nazorg nodig.

Aspecten die van belang zijn ter bepaling van de vorm en mate van nazorg zijn:

- ⊗ aard, mate en omvang van de achtergebleven bodemverontreiniging;
- ⊗ risico's voor mens, ecosysteem en verspreiding van de achtergebleven bodemverontreiniging;
- ⊗ beperkingen in bodemgebruik uitgaande van het gebruik zoals beschreven in het saneringsplan;
- ⊗ maatregelen ter bescherming van de bodem.

Als er alleen sprake is van gebruiksbeperkingen hoeft geen nazorgplan te worden opgesteld, maar kunnen de gebruiksbeperkingen worden opgenomen in het evaluatieverslag. Wanneer er sprake is van daadwerkelijke maatregelen moet de nazorg zijn uitgewerkt in een nazorgplan. In het nazorgplan worden de reeds in het saneringsplan beschreven maatregelen verder uitgewerkt. Op grond van artikel 39d Wbb wordt het nazorgplan tegelijk met of zo spoedig mogelijk na de indiening van het evaluatieverslag ingediend.

Indien een nazorgplan moet worden opgesteld omdat maatregelen nodig zijn, worden ook de gebruiksbeperkingen in het nazorgplan opgenomen. In dat geval zal het nazorgplan zowel het kader bieden voor de maatregelen als voor de beperkingen.

In navolgende paragrafen worden gebruiksbeperkingen, nazorgmaatregelen en een aantal andere aspecten van nazorg verder toegelicht.

4.20.2. Gebruiksbeperkingen

We kunnen onderscheid maken in gebruiksbeperkingen die rechtstreeks volgen uit wet- en regelgeving en overige gebruiksbeperkingen. In deze paragraaf wordt dit verder toegelicht.

Gebruiksbeperkingen volgend uit wet- en regelgeving

Gebruiksbeperkingen die rechtstreeks uit de wet- en regelgeving volgen hoeven niet noodzakelijkerwijs in het evaluatieverslag dan wel nazorgplan te worden opgenomen.

Voorbeelden hiervan van zijn beperkingen ten aanzien van:

- ④ verplaatsen of afvoeren van (licht) verontreinigde grond;
- ④ dieper ontgraven dan de leeflaag (bij slechtere kwaliteit onder de leeflaag);
- ④ het onttrekken van verontreinigd grondwater (voor zover dit plaatsvindt binnen de contouren van een grondwaterverontreiniging).

Het verplaatsen of afvoeren van (licht) verontreinigde grond is gebonden aan de regels van het Bbk, respectievelijk de Wm en hoeft niet te worden geregeld in het evaluatieverslag of nazorgplan

Het dieper ontgraven dan de leeflaag en het onttrekken van verontreinigd grondwater vallen onder de wettelijke verplichting van de Wbb (artikel 28) en hoeven dus niet als gebruiksbeperking te worden opgenomen in het evaluatieverslag of het nazorgplan.

Desondanks bevelen wij aan om ook deze rechtstreeks uit wet- en regelgeving voortvloeiende beperkingen op te nemen en wel om twee redenen.

Ten eerste is de gemiddelde eigenaar/gebruiker niet op de hoogte van bovengenoemde nuanceringen, zodat het zinvol is deze via het evaluatieverslag of nazorgplan expliciet ook op de andere, wél rechtstreeks uit wet- en regelgeving voortvloeiende gebruiksbeperkingen te wijzen. Dit is met name van belang in situaties waar na sanering sprake is van variatie in bodemkwaliteit, hetzij in verticale richting (bij slechtere kwaliteit onder leeflaag), hetzij in horizontale richting (gebiedsdelen hebben verschillende kwaliteitsklassen). In deze situatie kan graven en/of verplaatsen van grond leiden tot een plaatselijke verslechtering van de leeflaagkwaliteit. Ten tweede biedt een evaluatieverslag of nazorgplan de mogelijkheid om sommige zaken (graafwerkzaamheden dieper dan de leeflaag) vooraf te regelen, zodat een melding op grond van artikel 28 Wbb dan niet meer nodig is.

Gebruiksbeperkingen die niet (rechtstreeks) volgen uit wet- en regelgeving

Gebruiksbeperkingen die niet rechtstreeks uit wet- en regelgeving voortvloeien moeten altijd in een evaluatieverslag of nazorgplan worden vastgelegd. Hierbij moet worden gedacht aan beperking voor:

- ④ diepwortelende beplanting;
- ④ wijziging van gebruik naar een gevoeliger functie anders dan in het saneringsplan is opgenomen.

Bij wijzigingen van het bodemgebruik uit het saneringsplan naar een voorgenomen gevoeliger gebruik kan het zo zijn dat de gerealiseerde bodemkwaliteit niet aan de bij dit gevoeliger gebruik behorende bodemkwaliteitseisen voldoet. Dergelijke wijzigingen dienen bij ons te worden gemeld¹⁹. In het evaluatieverslag of nazorgplan en/of het besluit op het evaluatieverslag of nazorgplan dient de verplichting tot melding van wijziging van gebruik naar een gevoeliger bodemgebruik expliciet te worden opgenomen.

Dit geldt uiteraard niet indien de bodemkwaliteit geschikt is voor de meest gevoelige gebruiksvorm die we kennen (wonen met moestuin)²⁰.

19 Indien de bodemsanering conform het saneringsplan waarmee wij hebben ingestemd is uitgevoerd, heeft het besluit op het saneringsplan geen werking meer. De in het besluit op het saneringsplan opgenomen verplichting tot melding van de wijziging van het bodemgebruik heeft dan ook geen waarde meer.

20 In stedelijke gebieden waarbij de gebruiksvorm wonen met moestuin niet gerealiseerd kan worden, geldt als meest gevoelige gebruiksvorm wonen met tuin. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij woningen in een binnenstad met een beperkt tuinoppervlak; de bij moestuin behorende mate van gewasconsumptie kan daar eenvoudigweg niet worden gerealiseerd.

Handhaving van de gebruiksbeperking

In artikel 39e lid 1 Wbb is opgenomen dat eigenaren/erfpachters en gebruikers van het grondgebied waar sprake is van verontreiniging de gebruiksbeperkingen zoals omschreven in het evaluatieverslag of nazorgplan in acht nemen. Indien de gebruiksbeperking niet wordt nageleefd zullen wij ons rechtstreeks richten tot de betreffende eigenaar/erfpachter of gebruiker en zullen wij, indien nodig, handhavend optreden (dwangsom, bestuursdwang). Overtreding van artikel 39e, lid 1 Wbb is tevens een economisch delict op grond van de WED, waarvoor aangifte bij het OM kan worden gedaan.

4.20.3. Maatregelen

Maatregelen in het belang van de bescherming van de bodem worden in het nazorgplan beschreven. Dit zijn maatregelen die nodig zijn om een restverontreiniging te kunnen controleren en beheren. De maatregelen kunnen onder meer inhouden het controleren en in stand houden van voorzieningen die ter uitvoering van de sanering zijn aangebracht of het monitoren van de verspreiding van een verontreiniging. Omdat het beschrijven van de maatregelen in een nazorgplan meestal maatwerk vereist, hebben wij hierover in dit beleidskader geen nadere regels opgenomen. Onderstaand wordt wel een tweetal voorbeelden beschreven.

In situaties waar, na saneren van de bovengrond, grond met gehalten boven de interventiewaarden achterblijft direct onder de leeflaag of verhardingslaag, zal het noodzakelijk zijn om de leeflaag periodiek te controleren. In zo'n geval kan in een nazorgplan worden vastgelegd welke instantie de controles van de leeflaag verricht, hoe vaak wordt gecontroleerd en hoe het herstel is geregeld. Ook de wijze en het vastleggen van de controle- en herstelwerkzaamheden kan worden opgenomen. Verder kunnen in een nazorgplan regelingen worden opgenomen voor werkzaamheden waarbij de aanwezige leeflaag of verhardingslaag tijdelijk wordt aangetast of doorbroken. Soms is na saneren nog sprake van een dusdanige verontreiniging dat monitoring van de verspreiding nodig blijft. In dat geval kan een plan worden opgesteld met daarin de ligging van filters en mogelijke pompen, zuivering, schermen, meetfrequentie en te analyseren parameters. Tevens kan worden aangegeven hoe onderhoud en vervanging is geregeld en wanneer wordt gerapporteerd naar het bevoegd gezag.

Handhaving van de maatregelen

In artikel 39e lid 2 Wbb is opgenomen dat degene die de bodem heeft gesaneerd, danwel degene die daartoe is aangewezen in het nazorgplan, belast is met de uitvoering van de maatregelen die zijn beschreven in het nazorgplan. Indien uitvoering niet overeenkomstig het nazorgplan is gebeurd, zullen wij de desbetreffende verantwoordelijke (de saneerder of degene die is aangewezen in het nazorgplan) hierop aanspreken.

In dat geval kan er een last onder dwangsom worden gegeven, bestuursdwang worden toegepast en/of aangifte bij het OM worden gedaan wegens een economisch delict. Indien financiële zekerheid is gesteld kan, nadat bestuursdwang is toegepast, verhaal van de kosten van bestuursdwang op degene die de zekerheid heeft gesteld plaatsvinden.

4.20.5. Kenbaarheid nazorg

Uit de beschikking op het evaluatieverslag en de beschikking op het nazorgplan vloeit een publiekrechtelijke beperking voort volgens de Wkpb voor de percelen die zich bevinden binnen de interventiewaardecontour in het vaste deel van de bodem. De publiekrechtelijke beperking wordt ingeschreven in de openbare registers van het Kadaster. Gebruiksbeperkingen buiten de interventiewaardecontour zijn geen publiekrechtelijke gebruiksbeperkingen en worden niet ingeschreven bij het Kadaster. Informatie daarover is wel te vinden via www.bodemloket.nl en op te vragen bij het bevoegd gezag Wbb. Overigens geldt een informatieplicht van de eigenaar naar gebruikers en toekomstige eigenaren bij verkoop. Dit geldt dus ook voor bodemverontreiniging en nazorgverplichtingen die op een perceel rusten en de in acht te nemen gebruiksbeperkingen.

4.21. Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken en kadastrale registratie

Sinds 1 januari 1995 werd van bepaalde besluiten uit de Wbb in de kadastrale registratie een aantekening geplaatst bij alle door dat besluit geraakte percelen. Doel was een openbare, toegankelijke registratie van gegevens die voor elke potentiële koper van belang zijn. Steeds meer werd de kadastrale aantekening gebruikt voor een breder doel, namelijk het geven van informatie, los van de vraag of er sprake was van voor de betreffende eigenaar geldende verplichtingen of beperkingen. Door een wetswijziging op 1 januari 2006 werd de informatieve functie van artikel 55 Wbb betreffende de kadastrale registratie nog meer versterkt, doordat daarin meer beschikkingen werden opgenomen waarvan het bevoegde gezag Wbb een afschrift diende te doen toekomen aan de Dienst voor het kadaster en de openbare registers. Ook na sanering werd de kadastrale aantekening niet doorgehaald als alle verontreiniging was verwijderd. Op 1 juli 2007 is de Wkpb in werking getreden. De Wkpb moet de registratie van alle publiekrechtelijke beperkingen van de overheid verbeteren. Onder publiekrechtelijke beperking wordt in de Wkpb verstaan een beperking van de bevoegdheid tot gebruik van of beschikking over een onroerende zaak of een recht waaraan die zaak is onderworpen, niet zijnde een privaatrechtelijke beperking, dan wel een schuldplichtigheid (de met een onroerende zaak verbonden last) die rust op een onroerende zaak of een recht waaraan die zaak is onderworpen.

Ook bodembesluiten waaruit publiekrechtelijke beperkingen voortvloeien (zoals bijvoorbeeld nazorg) vallen onder de Wkpb en moeten worden geregistreerd in de openbare registers van het Kadaster.

In de Regeling beperkingenregistratie Wet bodembescherming, die op 1 augustus 2007 in werking is getreden, is vastgelegd om welke bodembesluiten het gaat.

Niet meer is, zoals voorheen het geval was, het uitgangspunt zoveel mogelijk registreren. Alleen verontreiniging in de vaste bodem boven de interventiewaarde moet worden geregistreerd (dus geen grondwaterverontreiniging). Dat gebeurt zodra een besluit is genomen.

Besluiten die worden geregistreerd zijn:

- ④ het besluit ernst en spoed;
- ④ het besluit instemming evaluatieverslag
- ④ het besluit instemming nazorgplan;
- ④ de BUS evaluatie indien sprake is van nazorg;
- ④ bevelen (art. 43 en 49 Wbb);
- ④ maatregelen bij een ongewoon voorval (art. 30 Wbb en verder).

Als na saneren geen verontreiniging boven de interventiewaarde achterblijft, wordt de beperking verwijderd uit het openbaar register. In dat geval is er niets meer zichtbaar in Kadaster Online (KOL). De historie van een perceel (brondocumenten) is echter nog wel op te vragen bij het Kadaster.

Naar aanleiding van de zogenaamde inhaalslag Wkpb staan ook besluiten geregistreerd bij het Kadaster die zijn genomen vóór inwerkingtreding van de Wkpb (artikel 17b Wkpb). Het gaat hierbij alleen om besluiten die publiekrechtelijke beperkingen bevatten zoals bedoeld in de Wkpb. Voor alle overige besluiten (geen publiekrechtelijke beperkingen) is de registratie komen te vervallen

Naast de provincie zijn ook de gemeenten Maastricht, Heerlen en Venlo bevoegd om besluiten op grond van de Wbb te nemen binnen hun grondgebied. Gemeenten zijn echter verplicht een eigen registratiesysteem bij te houden.

Is bij het Kadaster geen informatie over de bodemkwaliteit bekend, dan betekent dat nog niet dat er geen sprake is van bodemverontreiniging. Een verontreiniging op een perceel kan nog niet bekend zijn of er is nog geen besluit over genomen. Daarnaast kan op een perceel alleen het grondwater verontreinigd zijn zodat een aantekening bij het Kadaster niet wordt gemaakt. Een dergelijke aantekening wordt evenmin gemaakt wanneer sprake is van een verontreiniging in de grond (of grondwater) die de interventiewaarde niet overschrijdt. Naast het kadaster is via de website www.bodemloket.nl ook bodeminformatie te vinden.

Uitgebreidere informatie over een geval van bodemverontreiniging is bij het bevoegd gezag Wbb geregistreerd. Ook bij gemeenten is veel informatie aanwezig. Informatie over bodemverontreiniging kan dus deels bij het Kadaster (openbaar register), via Bodemloket, maar vooral bij de gemeente of het bevoegde gezag Wbb worden verkregen.

4.22. Bevelsbeleid Wbb

Artikel 43 Wbb geeft het bevoegd gezag in bepaalde gevallen de mogelijkheid om een bevel op te leggen. Toetsingskader voor de besluitvorming tot inzet van het bevelsinstrumentarium vormen de bevelsbeleidsregels zoals zijn neergelegd in het 'Limburgs Bevelsbeleid Wbb 2010'. Het bevelsbeleid is te vinden op de provinciale website (www.limburg.nl). Bodemsanering dient zoveel mogelijk aan te haken bij maatschappelijke dynamiek die ontstaat omdat meer partijen belang hebben bij de bodemsanering.

Naast de veroorzakers en de overheid moeten ook grondeigenaren, grondgebruikers, terreinbeheerders en toekomstige gebruikers (bijvoorbeeld projectontwikkelaars) bijdragen aan de sanering van de bodem. Het beginsel 'de vervuiler betaalt' geldt met daarnaast het beginsel 'de belanghebbende betaalt mee'. Het bevelsinstrumentarium draagt er zorg voor dat veroorzakers en eigenaren eerder worden aangesproken op hun verantwoordelijkheid om bij te dragen aan bodemsanering.

Het bevelsbeleid heeft in beginsel alleen betrekking op gevallen van bodemverontreiniging die vóór 1 januari 1987 zijn ontstaan. Bodemverontreiniging, die op of na 1 januari 1987 is ontstaan (nieuw geval), valt immers onder de zogenoemde zorgplicht van artikel 13 Wbb. Uit de rechtspraak ²¹ blijkt echter dat bij verontreinigingen die zijn ontstaan ná 1 januari 1987 toch ook een onderzoeksbevel kan worden opgelegd. De inzet van bevelen blijft echter een uiterste middel. In eerste instantie zullen wij proberen om tot een vrijwillige aanpak van bodemverontreiniging te komen. Lukt dat niet, dan zullen wij niet schromen om door middel van een bevel een veroorzaker, eigenaar, erfpachter of (bedrijfsmatige) gebruiker te dwingen bodemonderzoek en eventueel sanering uit te voeren.

4.22.1. Juridische toets

Of, hoe en wanneer het bevelsinstrumentarium kan worden ingezet wordt bepaald door middel van het uitvoeren van een juridische toets. In deze toets wordt aan de hand van de wettelijke criteria en jurisprudentie en aan de hand van het bevelsbeleid de juridische positie van een veroorzaker van bodemverontreiniging en die van een eigenaar, erfpachter of bedrijfsmatige gebruiker van het betreffende perceel bepaald en wordt aangegeven welke mogelijkheden er zijn om het juridisch instrumentarium het meest zinvol in te zetten.

21 Ab 31 maart 2004, nr. 200308910/1.

Aan de hand van deze toets bepalen wij of sanering (en de hiervoor benodigde onderzoeken) door derden in eigen beheer moeten worden uitgevoerd of dat onderzoek of sanering (mede) met inzet van overheidsmiddelen kan worden aangepakt.

4.22.2. Status en reikwijdte bevelsbeleid

Het provinciale bevelsbeleid, afgestemd met de overige bevoegde gezagen Wbb in Limburg, zal met name worden ingezet voor het in beeld brengen en aanpakken van de spoedlocaties zoals is overeengekomen in het Convenant bodem.

Het bevelsbeleid heeft betrekking op het inzetten van:

- ④ het bevel tot nader onderzoek;
- ④ het bevel tot saneringsonderzoek;
- ④ het saneringsbevel;
- ④ het bevel tot het treffen van tijdelijke beveiligingsmaatregelen;
- ④ het bevel beheermaatregelen.

Naast genoemde bevelen kent de Wbb nog de wettelijke verplichtingen voor eigenaren en erfpachters van bedrijfsterreinen (art. 55a, 55ab en 55b Wbb). Indien deze wettelijke verplichtingen uitvoerbaar zijn, is het bevelsbeleid met betrekking tot onderzoek en sanering niet aan de orde.

In zijn algemeenheid wordt in het bevelsbeleid een onderscheid gemaakt tussen de veroorzaker van de verontreiniging, de eigenaar van een verontreinigd perceel, danwel de erfpachter of (bedrijfsmatige) gebruiker van dit perceel.

Daarnaast hebben wij in ons bevelsbeleid bijzonder beleid geformuleerd ten aanzien van drie uitzonderingscategorieën: rechthebbenden van 'niet bronpercelen' met een grondwaterverontreiniging, bewoners en erfgenamen.

In navolgende tekstpassages worden enkele aspecten verder toegelicht.

De saneringsplicht voor bedrijfsterreinen

Voor in gebruik zijnde bedrijfsterreinen geldt een wettelijke saneringsplicht voor eigenaren en erfpachters van bedrijfsterreinen waar een geval van ernstige bodemverontreiniging is ontstaan. Deze plicht geldt indien een beschikking is genomen waaruit blijkt dat er sprake is van een geval van ernstige verontreiniging dat met spoed moet worden gesaneerd en de bron zich bevindt op het perceel.

Deze saneringsplicht kan rechtstreeks op basis van de wettelijke bepaling (art. 55b Wbb) worden gehandhaafd.

Verder is in artikel 55b Wbb voor eigenaren en erfpachters van bedrijfsterreinen een verplichting opgenomen om tijdelijke beveiligingsmaatregelen (artikel 37, lid 3 Wbb) of beheermaatregelen te nemen (artikel 37, lid 4 Wbb), alsmede daarvan verslag te doen. Landbouwbedrijven zijn uitgezonderd van de saneringsplicht voor bedrijfsterreinen.

De onderzoeksplicht voor bedrijfsterreinen

Met de invoering van artikel 55ab Wbb wordt de saneringsplicht voor eigenaren en erfpachters van bedrijfsterreinen uitgebreid met een verplichting om een nader onderzoek te verrichten. Deze verplichting is in de Wbb opgenomen omdat de saneringsplicht voor bedrijfsterreinen pas geldt als er een beschikking is genomen waaruit blijkt dat met spoed moet worden gesaneerd. Zolang geen nader onderzoek is uitgevoerd kan zo'n beschikking niet genomen worden, immers de beschikking is gebaseerd op de resultaten van het nader onderzoek. Het gaat hierbij niet per definitie om een nader onderzoek conform de NTA 5755. Voldoende is dat de essentiële ontbrekende gegevens worden aangeleverd die nodig zijn om de ernst en spoed te kunnen beoordelen.

De wettelijke plicht om een nader onderzoek uit te voeren geldt voor de eigenaar of erfpachter van een bedrijfsterrein waar zich blijkens een oriënterend onderzoek of een ander veldonderzoek met betrekking tot de kwaliteit van de bodem een verontreiniging bevindt of de directe gevolgen van een verontreiniging zich voordoen. De onderzoeksplicht geldt – anders dan de saneringsplicht – niet alleen voor terreinen waar de bron van de verontreiniging zich bevindt. In een algemene maatregel van bestuur worden categorieën van bedrijven aangewezen waarvoor de onderzoeksplicht geldt. De onderzoeksplicht kan rechtstreeks op basis van de wettelijke bepaling worden gehandhaafd. Landbouwbedrijven zijn uitgezonderd van de onderzoeksplicht voor bedrijfsterreinen.

Erfgenamen

Ook wat erfgenamen betreft zijn wij terughoudend met de inzet van bevelen. De reden voor deze keuze is dat wij niet willen dat een erfgenaam in een slechtere positie komt te verkeren dan de erflater zou zijn geweest als deze nog geleefd had. Bovendien betreft verkrijging door erfopvolging geen vrijwillig en zelfgekozen moment.

Erfgenamen zijn rechtsopvolgers onder algemene titel. Dit betekent dat zij treden in de rechten en verplichtingen van de erflater. Het beleid ten aanzien van erfgenamen kent de volgende uitgangspunten:

- ④ in die gevallen waarin de erflater onschuldig zou zijn geweest, gaat diens 'onschuld' over op de erfgenaam, tenzij de erfgenaam tijdens de periode van veroorzaking een duurzame rechtsbetrekking heeft gehad met de veroorzaker(s) of anderszins betrokken is geweest bij de veroorzaking;

- ⊗ indien de erflater 'schuldig' zou zijn geweest, dan treedt de erfgenaam in deze positie. De erfgenaam kan echter niet voor meer worden aangesproken dan de omvang van de boedel. Voorwaarde om in aanmerking te komen voor deze versoepelde regeling is wel dat de erfgenaam niet zelf (mede) veroorzaker is, geen duurzame rechtsbetrekking heeft gehad met de veroorzaker, voldoende schadebeperkende maatregelen heeft getroffen dan wel geen schuldig eigenaar is door verkrijging van de eigendom anders dan door erfopvolging.

6.11.4. Actief waterbodembeheer

Een aantal waterbodems binnen de provincie Limburg is diffuus verontreinigd. Anders dan de landbodems kenmerken waterbodems zich door processen als erosie en sedimentatie, waardoor in veel gevallen sprake is van een continue herverontreiniging. Gezien de aard en omvang van de verontreinigingen en de continue herverontreiniging werden gangbare saneringstechnieken als verwijderen of afdekken van de verontreiniging zowel technisch als financieel niet haalbaar geacht. Daarom is de afgelopen jaren voor enkele waterbodems gebiedsgericht beleid vastgesteld.

Het gaat dan om de waterbodem van de Maas, de Tungelroyse Beek, de Geul en de Roer. Inmiddels is dit gebiedsgerichte beleid niet meer van toepassing. De achtergrond hiervan is onder meer de komst van het Bbk en de Waterwet. Niettemin vinden wij het voor een goed begrip van de manier waarop met deze waterbodems is omgegaan belangrijk de hoofdlijnen van dit beleid aan te geven. Onderstaand is per waterloop aangegeven welk beleid in het verleden is geformuleerd en wat de invloed van Waterwet en Bbk hierop is geweest.

De Geul

Het slib en de oevergronden van het Geuldal zijn licht tot ernstig verontreinigd met zware metalen en PAK. Naast de in de inleiding van deze paragraaf genoemde aspecten van aard, omvang en herverontreiniging zijn gangbare saneringstechnieken in het Geuldal bovendien niet haalbaar geacht omdat zij onherstelbare schade kunnen toebrengen aan het waardevolle ecologische systeem in het Geuldal. Daarom is een andere aanpak ontwikkeld voor het omgaan met de grootschalige diffuse bodemverontreiniging in het Geuldal. De kern van deze aanpak moest liggen in een milieuhygiënisch verantwoord omgaan met de vrijkomende diffuus verontreinigde grond zonder daarbij de aard van het gebied, de aanwezige herverontreiniging in het gebied en de omvang van het probleem uit het oog te verliezen. In 1997 is met de beleidsnotitie 'Actief (water)bodembeheer in het Geuldal' een eerste aanzet gegeven voor een gebiedsspecifieke, functiegerichte aanpak van de diffuse bodemverontreiniging in het Geuldal. Om deze saneringsvisie te kunnen gaan hanteren als een toetsingskader voor het omgaan met de grootschalige diffuse bodemverontreiniging in het Geuldal heeft een uitwerking tot een bodembeheerplan plaatsgevonden.

Wij hebben het 'Bodembeheerplan Geuldal' op 8 april 2003 vastgesteld.

In het bodembeheerplan is voor de waterbodemverontreiniging in het Geuldal op grond van de Wbb uitgegaan van één geval van ernstige bodemverontreiniging. De Waterwet kent echter een geheel andere benadering als het gaat om het omgaan met verontreinigde waterbodems en daarin is de gevalsbenadering niet meer aan de orde. Bovendien bevat het Bbk nieuwe mogelijkheden om verontreinigde grond en baggerspecie toe te passen. Op grond daarvan hebben wij geconcludeerd dat de beleidsregels voor een belangrijk deel gaan over bevoegdheden die wij niet meer hebben. Tevens hebben wij geconcludeerd dat de beleidsregels voor een groot deel betrekking hebben op wettelijke kaders die niet meer gelden. Na afstemming met het Waterschap Roer en Overmaas en de Heuvelland-gemeenten Meerssen, Valkenburg, Gulpen-Wittem en Vaals hebben wij het 'Bodembeheerplan Geuldal' bij besluit van 20 november 2012, in werking getreden op 23 november 2012, ingetrokken (Provinciaal Blad nr. 2012/109).

Samen met het waterschap (als bevoegd gezag voor de waterbodems vanuit de Waterwet) en de betrokken gemeenten (als bevoegd gezag voor toepassingen op de landbodem vanuit het Bbk) zal aan de hand van concrete projecten worden nagegaan of het wenselijk is om nieuw bodembeleid voor de diffuse bodemverontreiniging van de Geul te ontwikkelen.

De Roer

Het Roerdal wordt gekenmerkt door lichte tot sterke verontreinigingen met diverse metalen en lichte verontreinigingen met PAK, OCB's en PCB's. Het Waterschap Roer en Overmaas heeft in de jaren 2005/2006 in samenwerking met de gemeente Roermond, de gemeente Roerdalen en de provincie Limburg het Beleidskader Actief Bodembeheer Roer opgesteld. Dit beleid vormde het kader voor de gebiedsgerichte aanpak van de grootschalige diffuse bodemverontreiniging in het Roerdal. Door de aanwezige diffuse bodemverontreiniging in het Roerdal stagneerden diverse herinrichtings- en natuurontwikkelingsprojecten. Om deze stagnatie weg te nemen, is het beleid Actief Bodembeheer Roer ontwikkeld. Met dit beleid werden mogelijkheden gecreëerd voor het op een gebiedsgerichte, pragmatische en milieuhygiënisch verantwoorde manier aanpakken van de (water) bodemverontreiniging. Wij hebben het Beleidskader Actief Bodembeheer Roer op 12 juni 2007 vastgesteld. Net als voor de Geul gold voor het beleid voor de Roer dat op grond van de Wbb is uitgegaan van één geval van ernstige bodemverontreiniging. Dit uitgangspunt is door het inwerkingtreden van de Waterwet komen te vervallen. Ten aanzien van Actief Bodembeheer Roer is geconcludeerd dat dat beleidskader niet meer actueel is. Bij besluit van 20 november 2012, in werking getreden op 23 november 2012, hebben wij Actief Bodembeheer Roer na afstemming met het Waterschap Roer en Overmaas en de betrokken gemeenten ingetrokken (Provinciaal Blad nr. 2012/109). Voor de diffuse bodemverontreiniging van de Roer zal evenals voor de diffuse bodemverontreiniging van de Geul aan de hand van concrete projecten worden nagegaan of er behoefte is om nieuw bodembeleid te ontwikkelen.

6.12. Gebiedsgerichte aanpak grondwaterverontreinigingen

De mogelijkheid van een gebiedsgerichte aanpak is opgenomen in de Wet bodembescherming (artikel 1 en bijzondere bepalingen in artikel 55c t/m 55i). Deze vorm van beheer staat naast de gevalsgerichte aanpak of de clusteraanpak van bodemverontreiniging. Gebiedsgerichte aanpak is gericht op de sanering van het diepe grondwater van meerdere gevallen van bodemverontreiniging in een daartoe aangewezen gebied. Een overheid (provincie, gemeente, waterschap, openbaar bestuurslichaam) kan als gebiedsbeheerder optreden. Daartoe moet een beheerplan worden opgesteld. De provincie stelt het gebied vast waarvoor het gebiedsbeheer van toepassing is. Daarbij moet door de initiatiefnemer duidelijk worden gemotiveerd waarom voor het betreffende gebied geen gevalsaanpak of clusteraanpak in de rede ligt. In art 55 c en e Wbb zijn een aantal vereisten genoemd voor het gebied respectievelijk het beheerplan. Het bevoegd gezag Wbb kan ook besluiten om de gebiedsgerichte aanpak zelf ter hand te nemen. Het besluit tot het instellen van de gebiedsgerichte aanpak wordt in dat geval ambtshalve genomen.

Binnen het gebied bevinden zich de eigenaren en anderen in wier bodem zich een geval van verontreiniging bevindt. Een deel van hen zal door de initiatiefnemer worden uitgenodigd om mee te werken aan de gebiedsgerichte aanpak, of kan aan de initiatiefnemer een verzoek tot participatie doen. Medewerking aan een gebiedsgerichte aanpak is vrijwillig. Hoewel niet wettelijk verplicht ligt het voor de hand dat degenen die participeren in de gebiedsgerichte aanpak bijdragen in de kosten van die aanpak. Verwacht mag worden dat personen in het bijzonder interesse zullen hebben om te participeren, als zij – ingevolge de reguliere saneringsregels van de Wbb - verplicht zijn of zouden kunnen worden om de bodem te saneren. Het betreft hier degenen aan wie krachtens artikel 43 van de Wbb met betrekking tot de betrokken verontreiniging een bevel kan worden gegeven of op wie een verplichting tot sanering van een bedrijfsterrein als bedoeld in artikel 55b van de Wbb van toepassing is. In de context van de gebiedsgerichte aanpak behoeft het niet te gaan om een persoon van wie vaststaat dat de verplichting op hem rust of aan hem kan worden opgelegd. In principe kan iedereen participeren als hij van mening is dat zijn belangen daarmee gediend zijn. Aan de saneringsplichtige die zijn medewerking verleent staat een “publiekrechtelijke vrijwaring” ter beschikking in die zin dat zijn verantwoordelijkheid wordt beperkt tot de aanpak van de bronzone. De aanpak van de bronzone maakt geen onderdeel uit van de gebiedsgerichte aanpak maar het ligt wel voor de hand dat in het kader van de gebiedsgerichte aanpak tussen de participerende partijen afspraken worden gemaakt over de sanering van de bronzones. Gebiedsgericht beheer van het grondwater zal immers weinig zinvol zijn als de bronnen van de verontreiniging in

het gebied blijven bestaan.

6.13 Bodemverontreiniging en bemalingen

In artikel 28 Wbb staat dat degene die voornemens is de bodem te saneren dan wel handelingen te verrichten ten gevolge waarvan de verontreiniging van de bodem wordt verminderd of verplaatst, van dat voornemen melding maakt bij het bevoegd gezag Wbb. Hiervan kan sprake zijn bij een bemaling om civieltechnische redenen, bijvoorbeeld om een kelder te bouwen of een riool aan te leggen. Met de aanpassingswet Wet bodembescherming wordt het reguliere saneringstraject buiten werking gesteld voor de bedoelde onttrekkingen van verontreinigd grondwater waarbij geen oogmerk tot saneren bestaat. In die situatie is geen beschikking ernst en spoed en geen instemming met een saneringsplan nodig als blijkt dat de onttrekking het belang van de bescherming van de bodem niet schaadt en:

- Ⓔ of een provinciale vergunning vereist is op grond van de Waterwet (artikel 6.4 Waterwet) en de onttrekking geschiedt ten behoeve van bodemenergiesystemen;
- Ⓔ of een vergunning vereist krachtens verordening van een waterschap (paragraaf 2 van hoofdstuk 6 van de Waterwet);
- Ⓔ of een melding van de onttrekking moet worden gedaan aan het bevoegd gezag op grond van de Waterwet.

Als op basis van de verstrekte gegevens blijkt dat de onttrekking het belang van de bescherming van de bodem niet schaadt dan accepteren wij de melding. Hieraan is geen formeel besluit verbonden. Wordt het belang van de bescherming van de bodem naar ons oordeel wel geschaad, dan zullen wij de melding niet accepteren. Wij geven dan aan dat geen melding volgens artikel 28, lid 3, is gedaan. Ook hierbij is geen sprake van een besluit op grond van de Awb. De onttrekking kan in dat geval opnieuw gemeld worden met aanvullende gegevens. Zo nodig moeten maatregelen worden getroffen om aan de criteria te voldoen. Is het niet mogelijk om aan de vereisten te voldoen, dan moet alsnog een melding artikel 28, lid 1, worden gedaan en is instemming nodig met een (deel)saneringsplan.

Als bekend wordt dat een onttrekking wordt uitgevoerd waarbij er geen juiste melding op grond van artikel 28, lid 3, Wbb is gedaan of er geen goedgekeurd saneringsplan ligt, dan kan de onttrekking worden stopgezet.

Er wordt vanuit gegaan dat bij een bemaling, waarvoor geen melding of vergunning vereist is op grond van de Waterwet, de bemaling zodanig beperkt is dat het belang van de bescherming van de bodem niet wordt geschaad. Bij deze bemalingen geldt dus alleen in specifieke situaties, waarbij door de verplaatsing toch risico's kunnen ontstaan, een meldingsplicht Wbb.

In alle andere situaties moet de initiatiefnemer inventariseren of er binnen de verwachte verlagingscontour bij het bevoegd gezag bekende (potentiële) gevallen van ernstige verontreiniging in het grondwater liggen. Daarbij wordt niet direct van een initiatiefnemer verwacht dat hij een verontreiniging, op grond van de Wbb verder onderzoekt. Wel kan het zijn dat dit vanuit de Waterwet vereist is (lozing).

Het bevoegd gezag Wbb dient op basis van de overgelegde gegevens in staat te worden gesteld te toetsen of het belang van de bescherming van de bodem met de onttrekking van het grondwater niet wordt geschaad. Met het belang van de bescherming van de bodem kan worden gedacht aan een bestaande sanering of nazorglocatie, de mate van verspreiding van een bestaande verontreiniging of een gebiedsgerichte aanpak van verontreiniging. Met name als er in een geval van ernstige bodemverontreiniging grondwater onttrokken en teruggebracht wordt, hoort daarbij een gedegen onderbouwing waaruit blijkt dat er geen of uitsluitend gecontroleerde verspreiding plaatsvindt. Het belang van de bescherming van de bodem wordt in ieder geval geschaad indien er sprake is van onaanvaardbare risico's. Hierbij moet worden gedacht aan (mogelijke) risico's voor kwetsbare objecten.